

Pécs zenéje

Vivalditól a dzsesszig

Gondolkodás és muzsika két órában

Régi, ismert együttesek és személyiségek tűntek fel Pécs zenei életének horizontján az elmúlt napokban, új tartalommal, színekkel gazdagodva. Nemcsak Vivaldit, hanem Mozartot is játszott például az a korábban a nagy olasz mester nevével viselő együttes, amely a Budapesti Zeneművészeti Főiskola vonószekciójára néven lépett fel az IH-ban péntek este.

Jelentős sikerrel. Ez nagyrészt annak köszönhető, hogy a végzett, végzős vagy ahhoz közel álló zeneakadémistákból sikerült egy, a magyar vonósmuzsika régi hagyományait idéző csapatot összeválogatni, akik nemcsak — fiatal módra — lelkesen, hanem valódi kamarazenei ihletettséggel is játszanak. Kiemelkedett közülük Zs. Szabó Mária koncertmesteri teljesítménye, valamint a végzős Papp Györgyié, aki — közvetlenül

diploma-koncertje előtt — először játszotta el az együttesrel a teljes „Négy évszak”-ot. (Az előbbi Kovács Dénes, az utóbbi Kapás Géza tanítványa; első mestere édesapja volt: Papp György, pécsi hegedűtanár.)

Botvay Károly, a Zeneakadémia kamarazene-tanárja, egyben az együttes művésze. Ői vezetője elmondotta: a bécsi és belgrádi fellépések, valamint a tavalyi hazai orgonaverseny megnyitására való közreműködés után az együttes egyre rangosabb feladatokat kap, s a sok itthoni szereplés után szeretnének minél több külföldi meghívásnak is eleget tenni.

Új oldaláról mutatkozott be Szabados György, a tavaly Liszt-díjat nyert dzsesszmu-

zikus is. Sok mindent tudunk róla — például azt, hogy keményen meggondolkodtató muzsikáját briliáns technikával adja elő —, de az csak most, a Mecsek Cukrászda hétfő esti dzsessz-partijának közönsége előtt derült ki, hogy vonzó eredetiséggel látja, szemléli műfajának történetét, s ezt nemcsak zenei életünk általános sajátosságaival tudja összevetni, hanem teoretikus, gondolkodó is — „dzsessz-dolgokból” indítva, de korántsem csupán zenei értelemben.

A klubest egyik-másik résztvevője „zenét, zenét, zenét” követelt Szabadostól. Ebben sem volt hiány — a többletet azonban ezúttal a muzsikusszavai nyújtották. Például arról, hogy nemzeti

kincsünkkel, a népdallal s a népművészettel nemcsak élni lehet, de — sajnos — visszaélni is, vagy arról, mi a dzsessz mint mentalitás, magatartás, életfilozófia. „A szabadság kérdése irányítja figyelmünket, azt járja kö-

rül — mondotta, amelynek meghatározása, persze, „költöttségekkel” jár, vagyis azaz, hogy megválasztjuk a számunkra betartandó költöttségeket...”

Varga J.